

MAGNIFICAT

Pismo Parafii Matki B. Nieustającej Pomocy w Krakowie – Mydlnikach * nr 4(814) * 26.01.2020r. * do użytku wewnętrznego

Słowo Boże

1czytanie (Iz 8, 23b – 9, 3)

W dawniejszych czasach upokorzył Pan krainę Zabulona i krainę Neftalego, za to w przyszłości chwałą okryje drogę do morza, wiodącą przez Jordan, krainę pogańską. Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków światło zabłyśło. Pomnożyłeś radość, zwiększyłeś wesele. Rozradowali się przed Tobą, jak się radują w żniwa, jak się weselą przy podziale łupu. Bo zламаłeś jego ciężkie jarzmo i drzątek na jego ramieniu, pręt jego ciemności, jak w dniu porażki Madianitów.

2czytanie (1 Kor 1, 10-13. 17)

Upominam was, bracia, w imię Pana naszego, Jezusa Chrystusa, abyście żyli w zgodzie i by nie było wśród was rozłamów; abyście byli jednego ducha i jednej myśli. Doniesiono mi bowiem o was, bracia moi, przez ludzi Chloe, że zdarzają się między wami spory. Myślę o tym, co każdy z was mówi: "Ja jestem od Pawła, a ja od Apollosa; ja jestem Kefasa, a ja Chrystusa". Czyż Chrystus jest podzielony? Czyż Paweł został za was ukrzyżowany? Czyż w imię Pawła zostaliście ochrzczeni? Nie posłał mnie Chrystus, abym chrzcił, lecz abym głosił Ewangelię, i to nie w mądrości słowa, by nie zniweczyć Chrystusowego krzyża.

Ewangelia (Mt 4, 12-23)

Gdy Jezus posłyszał, że Jan został uwięziony, usunął się do Galilei. Opuścił jednak Nazaret, przyszedł i osiadł w Kafarnaum nad jeziorem, na pograniczu ziem Zabulona i Neftalego. Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza: "Ziemia Zabulona i ziemia Neftalego, na drodze ku morzu, Zajordanie, Galilea pogan! Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie, i mieszkańcom cienieści krainy śmierci wszesło światło". Odtąd począł Jezus nauczać i mówić: "Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie". Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, Jezus ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: "Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi". Oni natychmiast, zostawiwszy sieci, poszli za Nim. A idąc stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci: Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał. A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim. I obchodził Jezus całą Galileę, nauczając w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangelię o królestwie i lecząc wszelkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu.

W tym fragmencie Ewangelii, w którym Mateusz pokazuje nam pierwsze kroki Nauczyciela, można zobaczyć trzy główne cechy jego działalności. Po pierwsze, przedstawia podstawową zawartość jego przepowiadania: „Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie”. Nawrócenie zakłada zmianę kierunku. Oznacza oddalenie się od grzechu, aby patrzeć prosto na cel, do którego wszyscy jesteście powołani, jakim jest szczęście w królestwie niebieskim. Ale także jest to postawa niezgody na to, co się czyni z przyzwyczajenia, mogąc robić to lepiej, albo w sposób, który przyniesie więcej owoców. Kiedy słucha się Pana Jezusa, coś zaczyna się zmieniać we własnym życiu. Tego właśnie doświadczyli Piotr i Andrzej, Jakub i Jan. Po drugie, wraz z zaproszeniem, aby za nim poszli ci, którzy będą jego pierwszymi uczniami, rozpoczyna działalność swojego Kościoła, opartą na prostych i zwyczajnych ludziach, których ustanowi Apostołami. Nimi oraz ich następcami posłuży się, aby urzeczywistnić na nowo przez cały czas powszechnie wezwanie do nawrócenia i pokuty, które otwiera drogę do Królestwa Niebieskiego. Od kiedy utworzyli się na Pana Jezusa i byli hojni, aby zmienić nawyki i rozpocząć podążanie za Nim, także oni rozpoczęli bliższe poznanie Nauczyciela. Nie powołał ich, aby byli jedynie zwykłymi przekazicielami nauczania, ale bliskimi przyjaciółmi i świadkami swojej osoby. Wyposażeni w

ten haczyk, z biegiem czasu staną się „rybakami ludzi”. Ta scena powtarza się w życiu każdego z nas, jeśli, tak jak tamci ludzie, wysłuchamy jego wezwania i zdecydujemy się bezwarunkowo podążać za nim. Po trzecie, święty Mateusz jasno mówi, że Pan Jezus jest kimś więcej, niż wielki nauczyciel, ponieważ leczy „wszelkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu”. Jest zbawicielem człowieka we wszystkich wymiarach jego życia, ponieważ kiedy naucza, jednocześnie zbawia. „Boża władza –komentował Benedykt XVI- przejawia się zatem w pełnym uzdrowieniu człowieka. Jezus chce nam ukazać w ten sposób oblicze prawdziwego Boga, Boga bliskiego, pełnego miłosierdzia dla każdej ludzkiej istoty; Boga, który obdarza nas obfitością życia, swoim życiem”.

Jan Paweł II

fragmenty Listu do Rodzin *Gratissimam Sane*

Cywilizacja miłości wydaje się wielu ludziom jeszcze jedną utopią. Przecież nie można od nikogo wymagać miłości, nie można jej nikomu narzucać. Miłość może być tylko wolnym wyborem ludzi. Mogą ją przyjąć lub odrzucić. Tak z pewnością jest. A jednak Chrystus pozostawił nam przykazanie miłości, podobnie jak Bóg na górze Synaj powiedział do człowieka: „Czcij ojca twego i matkę twoją”. Znaczy to, że miłość nie jest utopią. Jest ludziom zadana jako powinność możliwa do zrealizowania dzięki łasce Bożej. Jest zadana mężczyźnie i kobiecie w Sakramencie Małżeństwa także jako zasada „powinności”. Staje się ona dla nich źródłem powinności wzajemnej — naprzód powinności małżeńskiej, z kolei rodzicielskiej. W Sakramencie Małżeństwa małżonkowie wzajemnie się sobie oddają i wzajemnie przyjmują, oświadczając gotowość przyjęcia i wychowania potomstwa. Są to niewątpliwie zręby ludzkiej cywilizacji, której niepodobna określić inaczej niż jako „cywilizację miłości”. Rodzina jest wyrazem takiej miłości. Jest jej początkiem. Można powiedzieć, iż *poprzez rodzinę przepływa główny nurt cywilizacji miłości*. Jeżeli cywilizacja ta nie ma pozostać utopią, w takim razie w rodzinie powinna szukać swych „społecznych podstaw”. Stąd

pochodzą te głosy, które przez usta Ojców Kościoła odzywały się w tradycji chrześcijańskiej. Głosy te mówiły o „Kościele domowym”, o „małym Kościele”. Dotyczyły więc cywilizacji miłości jako możliwego ustroju życia i współżycia ludzi. „Być razem” na sposób rodziny. Być wzajemnie dla siebie. Stwarzać wspólnotową przestrzeń afirmacji każdej osoby, każdego człowieka dla niego samego, to znaczy dlatego, że jest „tym właśnie” człowiekiem. Bywa to człowiek czasem ułomny, niedorozwinięty, taki, jakiego tak zwane „postępowe” społeczeństwo wołałoby nie mieć. Rodzina też może się stawiać podobna do tego społeczeństwa. Może się stawiać „postępowa” w tym, że ludzi starych, kalekich i chorych po prostu pospiesznie się pozbywa. Dzieje się tak z powodu braku wiary w Boga, w tego Boga, dla którego „wszyscy [...] żyją” (Łk 20,38). Żyją, ponieważ są powołani w Nim do pełni Życia. Tak, *cywilizacja miłości jest możliwa i nie jest utopią*. Ale możliwa jest tylko poprzez stałe i żywe odniesienie do „Boga i Ojca Pana naszego Jezusa Chrystusa, od którego pochodzi wszelkie na świecie rodzicielstwo” (por. Ef 3,14-15), od którego pochodzi każda ludzka rodzina.

List Papieża Franciszka ustanawiający Niedzielę Słowa Bożego

fragmenty

1. «Wtedy oświecił ich umysły, aby rozumieli Pisma» (Łk 24, 45). To jeden z ostatnich gestów, jakie uczynił Zmartwychwstały Pan, zanim wstąpił do nieba. Objawia się Uczniom, gdy są zgromadzeni, łamie z nimi chleb i otwiera ich umysły, aby pojęli Pismo Święte. Tym ludziom, wystraszonemu i rozczerowanemu, objawia sens tajemnicy paschalnej: a mianowicie, że to według odwiecznego planu Ojca, Jezus musiał cierpieć i powstać z martwych, aby ogłosić nawrócenie i przebaczenie grzechów (por. Łk 24, 26.46-47). Obiecuje On również uczniom Ducha Świętego, który da im siłę do bycia świadkami tej Tajemnicy zbawienia (por. Łk 24, 49). Relacja pomiędzy Zmartwychwstałym, wspólnotą wierzących oraz Pismem Świętym jest ekstremalnie życiodajna dla naszej tożsamości. Bez Pana, który nas wprowadza, niemożliwe jest zrozumienie głębokości Pisma Świętego. To działa również w drugą stronę: bez Pisma Świętego, wydarzenia z Misji Jezusa oraz Jego Kościoła w świecie są niemożliwe do odczytania. Słusznie św. Hieronim mógł napisać: «Nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa» (*In Is., Prolog*: PL 24, 17). (...) 11. Konstytucja *Dei Verbum* precyzuje, że «słowa Boże, językami ludzkimi wyrażone, upodobniły się do mowy ludzkiej, jak niegdyś Słowo Ojca Przedwiecznego, przyjąwszy słabe ciało ludzkie, upodobniło się do ludzi» (*Dei Verbum*, 13). To tak, jakby powiedzieć, że Wcielenie Słowa Bożego

nadaje formę i znaczenie relacji między Słowem Bożym a ludzkim językiem, z jego uwarunkowaniami historycznymi i kulturowymi. W tym wydarzeniu kształtuje się Tradycja, która jest również Słowem Bożym (por. *Dei Verbum*, 9). Często ryzykujemy oddzielenie od siebie Pisma Świętego i Tradycji, nie rozumiejąc, że razem są one jednym źródłem Objawienia. Pisemny charakter pierwszego nie odbiera mu tego, że jest w pełni żywym słowem; podobnie jak żywa Tradycja Kościoła, która nieustannie jest przekazywana na przestrzeni wieków z pokolenia na pokolenie, posiada tę Świętą Księgę jako „najwyższe prawidło swej wiary” (por. *Dei Verbum*, 21). Co więcej, zanim Słowo Boże stało się tekstem pisanym, było przekazywane ustnie i utrzymywane przy życiu przez wiarę ludu, który uznał go za swoją historię i podstawę tożsamości pośród wielu innych narodów. Dlatego wiara biblijna opiera się na żywym Słowie, a nie na jakiejś księżce. 12. Kiedy Pismo Święte czytane jest w tym samym Duchu, w którym zostało napisane, pozostaje ono zawsze nowe. Stary Testament nigdy nie jest stary, gdyż jest częścią Nowego, ponieważ wszystko jest przekształcane przez jednego Ducha, który daje natchnienie. Cały święty tekst pełni funkcję proroczą: nie dotyczy przyszłości, ale teraźniejszości tych, którzy są karmieni tym Słowem. Sam Jezus wyraźnie stwierdza to na początku swojej posługi: «Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli» (Łk 4, 21). Ten, kto codziennie żywi się Słowem Bożym, staje się, podobnie jak Jezus, współczesny ludziom, których spotyka. Człowiek żywiący się Słowem nie ma pokusy, by popadać w bezpłodną tęsknotę za przeszłością, ani w bezcielesne utopie przyszłości.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

- ♦ Dzisiejsza, ostatnia niedziela stycznia, tradycyjnie obchodzona jest w Kościele jako Światowy Dzień Trędowatych, ustanowiony w 1954 roku.
- ♦ Dziś (w III niedzielę zwykłą) przypada też, ustanawiana przez papieża Franciszka na po raz pierwszy Niedziela Słowa Bożego. Jak zaznaczył Franciszek, ma się ona przyczynić „aby w Ludzie Bożym wzrosła religijna i bliska znajomość Pisma Świętego”.
- ♦ Dzisiaj po Mszy Św. o godz. 10.30 zapraszamy do szopki na wspólne z rodzinami kolędowanie.
- ♦ Przed nami ostatni poniedziałek miesiąca z nowenną przed peregrynacją figury św. Michała z Gargano oraz wtorek ze Mszą Św. wotywną o Duchu Świętym o godz. 16.00. Zapraszamy
- ♦ We wtorek 3. rocznica objęcia posługi biskupa archidiecezji krakowskiej przez księdza arcybiskupa Marka Jędraszewskiego.
- ♦ Do piątku Msza Św. wieczorna odprawiana jest o godz. 16.00. Kancelaria czynna po Mszy Św.
- ♦ Codziennie, pół godziny przed mszą wieczorną zapraszamy do adoracji Najśw. Sakramentu.
- ♦ We wtorek po Mszy wspólny różaniec, w środę Msza Św. z kazaniem katechizmowym i nowenną do MBNP w piątek koronka do Bożego Miłosierdzia.
- ♦ Spotkanie biblijne z ks. prof. Romanem Bogaczem w czwartek po Mszy św. o godz. 16.00
- ♦ W tym tygodniu przypada pierwsza sobota miesiąca. To szczególny dzień, kiedy czcimy Matkę Najświętszą i powierzamy Jej Niepokalanemu Sercu całą naszą codzienność. Na porannej Mszy modlimy się o dar życia dla małżeństw, szczęśliwe rozwiązanie dla matek oraz za dzieło Duchowej Adopcji a o godz. 18.00 Mszą świętą rozpoczniemy pierwszosobotnie nabożeństwo wynagradzające.
- ♦ Kapłan odwiedzi chorych w I sobotę lutego od godz. 8.30
- ♦ W przyszłą niedzielę będziemy obchodzili święto Ofiarowania Pańskiego, w naszej tradycji nazywane świętem Matki Bożej Gromnicznej. Tego dnia na Msze Święte przynieśmy świece zwane gromnicami. Zostaną one pobłogosławione, aby przez cały rok przypominały nam o Jezusie – Światłości Narodów, który nieustannie oświeca drogi naszego życia. Po Mszy o godz. 9.00 zmianka różańcowa i okazja do skorzystania z biblioteki parafialnej
- ♦ Z inicjatywy Świętego Jana Pawła II święto Ofiarowania Pańskiego jest także Światowym Dniem Życia Konsekrowanego. Naszą modlitwą obejmimy osoby poświęcone Bogu i ludziom w różnych zakonach i zgromadzeniach. Wesprzemy też materialnie borykające się z trudnościami klasztory i domy zakonne.

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- 28 I (wtorek) – **św. Tomasz z Akwinu** (1225-1274), doktor Kościoła, jeden z najwybitniejszych filozofów i teologów w dziejach kultury europejskiej; jego dzieła filozoficzne i teologiczne do dziś stanowią ważną inspirację dla nauczania Kościoła.
- 31 I (piątek) – **św. Jan Bosko** (1815-1888), założyciel zgromadzenia salezjanów i Zgromadzenia Córek Maryi Wspomożycielki Wiernych, wielki pedagog i apostoł młodzieży.

Wszystkim życzymy błogosławionego tygodnia i opieki MB Nieustającej Pomocy

INTENCJE MSZALNE 26.01 – 2.02. 2020r.

Niedziela – 26.01.	7.30	+ Anna SKOWRONEK, mąż Stefan, syn Władysław i dusze w czyścicu cierpiące <i>(od rodz. Ostachowskich i Rygiel)</i>
	9.00	+ Zygmunt NOWAK gregorianka 26
	10.30	+ Przemysław POGWIZD <i>(od rodziców)</i>
	12.00	Za Parafian. Sakrament Chrztu
	18.00	O Boże bł. opiekę MBNP dla rodzin z IV ołtarza procesji Bożego Ciała
Poniedziałek – 27.01.	7.00	+ Przemysław POGWIZD <i>(od brata z rodziną)</i>
	16.00	+ Zygmunt NOWAK gregorianka 27
Wtorek – 28.01.	7.00	+ Przemysław POGWIZD <i>(od rodz. Michalików z Boguszy)</i>
	16.00	+ Zygmunt NOWAK gregorianka 28
Środa – 29.01	7.00	+ Zygmunt NOWAK gregorianka 29
	16.00	Intencje zbiorowe przez wstawiennictwo MBNP.
Czwartek – 30.01.	7.00	+ Przemysław POGWIZD <i>(od Moniki i Janusza Wajdy)</i>
	16.00	+ Zygmunt NOWAK gregorianka 30 <i>(zakończenie)</i>
Piątek – 31.01.	7.00	+ Antonina i Antoni JAWORSKY
	16.00	+ Przemysław POGWIZD <i>(od Zakładu Pogrzebowego Gabriel)</i>
I Sobota – 1.02.	7.00	+ Andrzej KARLIŃSKI <i>(od Haliny i Wiesława z rodziną)</i>
	18.00	+ Anna SKOWRONEK, mąż Stefan, syn Władysław, rodzice z obu stron i dusze w czyścicu cierpiące. <i>(od synowej Wandy z rodziną)</i>
Niedziela – 2.02.	7.30	+ Józef i Maria BOGACCY i ich dzieci
	9.00	O łaskę zdrowia dla chorych członków Róży Męskiej
	10.30	+ Andrzej KARLIŃSKI <i>(od kolegów z Kliniki w Gliwicach)</i>
	12.00	Za Parafian. Błogosławieństwo na roczek chrztu.
	18.00	+ Przemysław POGWIZD <i>(od rodziny Michalików z Boguszy)</i>

**Adoracja Najświętszego Sakramentu pół godziny przed wieczorną Mszą Świętą.
Zapraszamy**

Parafia Rzymskokatolicka – Matki Bożej Nieustającej Pomocy

ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki, tel. (12) 626 04 53, tel. kom. 729 491 093;

www.mydlniki.diecezja.pl; e-mail: parafia@mydlniki.diecezja.pl

Msze Św. w niedzielę i święta 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00; Msze Św. w dni powszednie: 7.00 i 18.00.

Numer Konta Bankowego Parafii: 15-1050-1445-1000-0023-0823-2921 ING Bank Śląski, oddział w Krakowie